βλέπουμ' αὔριο γιὰ τὴν Ἑλλάδα !...

Καὶ ἐστράφη ὁ λοχίας στὸν Ἀνάλατο.

— Νὰ τρέξ' ἕνας ἀπὸ σᾶς, κάτ' στοὺ χουριὸ κὶ νὰ φέρ' τέσσιρ' ἀρνιὰ τιτράπαχα ! Ἀνάλατους Χρήστους τοῦ Δημητρίου ἰπὶ κεφαλῆς !

Οἱ δυὸ εὔζωνοι ἐπετάχτηκαν ἀπάνω, ζωστήκανε τὰ ξίφη τους, καὶ ροβολήσανε πρὸς τὸ χωριό, ποὺ μόλις φαινώταν κάτω στὶς πρωϊνὲς τὶς ἄχνιες, σᾶν νὰ νειρευότανε.

Κατὰ τὸ βράδυ, ποὺ ὅλοι οἱ εὔζωνοι εἶχαν μαζευτῆ ἀπάνω στοῦ βουνοῦ τὸ διάσελο καὶ περιμέναν τὰ «τετράπαχα ἀρνιά», μὲ γουρλωμένα μάτια, εἶδαν τὸν «ἐπὶ κεφαλῆς» Ἀνάλατο, καὶ τὸν «ὑπ' αὐτόν» εὔζωνα Χουχτούλαν, νὰ γυρίζουνε μὲ ἀδειανὰ τὰ χέρια σκυφτοί, κι' ἀπογοητευμένοι.

— Οὐρ' ποῦν τ' ἀρνιά ;

— Δὲν ἰέχει !

— Γιατί. Μὴν τἄφαγι οὐ λύκους ;

— Ἄκα.

— Τοτις μὴν τὰ φάγατι ἐσεὶς ;

— Οὔκου !

— Τὶ γίναν τὸ λοιπόν ;

— Σαρακοστή !

— Τὶ Σαρακουστή, οὐρὲ ζαγάρια, πρώτ' μέρα τσ' Λαμπρῆς σήμερις, κὶ θὰ φάμι ξηρὸ ψουμί !

— Τὶ πρώτ' μέρα σ' Λαμπρῆς ; Σήμιρα εἶν' Μιγάλη Παρασκευή !...

— Τὶ λιὲς οὐρὲ ζουντὸβ'λου !

— Αὐτὸ π' λέου !

— Ποιὸς σοῦ τῶπε ! Μὴ σὶ γέλασαν βρὶ οἱ χουριάτες γιὰ νὰ μὴ δώσουνε σφαχτά ;

— Οὐόχι ! Μοῦ τὸ βιβαίουσι οὐ Νουματάρχης, κι' οὐ φρούραρχος !

— Κὶ πότι ἰέχουμι Λαμπρή ;

— Μιθαύριου !

Κι' ἔδειξεν ἔγγραφον πιστοποίησιν τοῦ ἀστυνομικοῦ Σταθμάρχου, δι' οὗ *«ἐβεβαιοῦτο ὅτι τὸ Πάσχα εἶναι μετὰ δυὸ ἡμέρες καὶ ὅτι παρακαλοῦνται οἱ ἄνδρες τοῦ ὑπ' ἀριθ. 180 φυλακείου, νὰ τὸ ἀναβάλλουν κατὰ δυὸ ἡμέρες, ἵνα μὴ ἀποτελέσουν ἐξαίρεσιν ἀπὸ τοὺς ἄλλους χριστιανοὺς, τὸν στρατόν, τὸν στόλον καὶ τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς καὶ τῆς ἀστυνομίας πόλεων».*

— Κὶ οὐ μιρουδείχτης τοῦ Μεράρχου ; Πῶς ἕνας μιρουδείχτης ποὺ στέλλει ἕνας στρατηγὸς φέρνει μιὰ τέτοια ἀνακατοσοῦρα στὴ θρησκεία! Μὴν εἶναι ὁμιρουδείχτης φράγκικος καὶ θέλησε νὰ κολάσῃ τοὺς Χριστιανούς, ἢ μήπως εἶναι ὁμιρουδείχτης, ποὺ ἦρθε νὰ κάνῃ κίνημα καὶ μέσα στοὺς ἅγιους καὶ στὶς μέρες τὶς ἐπίσημες, τῆς ἐκκλησίας !

Καὶ ἀμέσως ὁ λοχίας ὁ Γαρουφαλιᾶς τὸν ἐξεκρέμασε καὶ δι' ἀναφορᾶς τὸν ἔστειλε τὴν ἴδια ὥρα, στὴν ἕδρα τοῦ Συντάγματος, *«ὡς ἐπιβουλευόμενον τὰ καθεστῶτα».*

«Σύλληψις κακοποιοῦ. Περὶ κινήματος τῶν ἁγίουν κὶ προυλήψεως αὐτοῦ».

«Ἰσουκλείστους ἀπουστέλλου τοὺν συλληφθέντα σήμερουν Ἡμερουδείχτην ὡς παραβιάζουντα τοὺς Νόμους τῆς ἐκκλησίας καὶ ὑποκινοῦντα εἰς ἀνταρσίαν τοὺς ἁγίους, διὰ ψευδῶν ὑπουσχίσιουν ὅτι εἶνε σήμερα π. χ. Πασχαλιά, καὶ οἱ ἄνδρες δὲν θὰ φᾶνε κριᾶς !...

«Διὰ ταῦτα, ἐμμένομεν ἀκόμα μετὰ μπομπότας καὶ ἐλῆες, (κι' αὐτὲς σκουλικιασμένες), προσθέτουντες ὅτι εὑρέθη κὶ τοὺ σριτερισθὲν ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω ταραξίου Μιγαλουπαράσκευου, κλπ.»

Καὶ ἅμα ὁ εὔζωνος ἐχάθη κάτω στὶς σάρες καὶ τοὺς κρημνούς, τρέχοντας σὰν κατσίκι καὶ κρατῶν σφιχτὰ «τὸν ἔνοχον τῆς διαταράξεως τῆς τάξεως καὶ τῶν ἑορτῶν», ὁ Γαρουφαλιᾶς εἶπε στοὺς εὐζώνους.

— Καὶ τώρα, δὲν πειράζει βρὲ παιδιά, σφίξτε τὰ ζουνάρια σας, ὡς μεθαύριου ποὺ θᾶνε Πασχαλιά, ἂν δὲν τὴν.,, μεταθέσουν πάλι !

Κι' ἄρχισε νὰ ψάλλῃ τοῦ ἐπιταφίου τὰ ἐγκώμια, γιὰ παρηγοριά:

Σταμ. Σταμ.

ΜΕ ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΩΝ

Ὁ ἱεροκῆρυξ Πέτρος Κουπὲ, κηρύσσων κάποτε εἰς τὸν ναὸν παρισταμένου καὶ τοῦ ἀρχιεπισκόπου, ἄρχισεν τὸ κήρυγμά του ὡς ἑξῆς :

«Ἡ Μαγδαληνὴ ἡμάρτησε· τόσο τὸ χειρότερον.

«Ἡ Μαγδαληνὴ μετενόησε· τόσο τὸ καλλίτερον.

Ὁ ἐπίσκοπος μόλις ἄκουσε τὴν ἀστεία αὐτὴ εἰσαγωγὴ διέταξε τὸν ἱεροκήρυκα νὰ κατέβῃ ἀμέσως ἀπὸ τὸν ἄμβωνα καὶ τοῦ ἀπηγόρευσε νὰ κηρύξῃ ἐπὶ ἕνα χρόνο !

Ὅταν ἐπέρασε τὸ χρονικὸν διάστημα καὶ ἡ «ἀπαγόρευσις» ἔληξεν, ὁ Κουπὲ ἀνήγγειλε ὅτι θὰ ἐσυνέχιζε τὰ κηρύγματά του. Ὁ ἐπίσκοπος ἔσπευσε τότε μεταξὺ τῶν πρώτων νὰ παρακολουθήσῃ τὴν πρώτη ὁμιλία τοῦ Κουπέ, περίεργος νὰ δῇ τὶ θέμα εἶχε διαλέξει γιὰ νὰναπτύξῃ.

Φαντάζεσθε ὅμως τὴν κατάπληξή του ὅταν ἄκουσε τὸν ἱεροκήρυκα νὰρχίζῃ ἔτσι τὸν λόγο του :

— *«Ἡ Μαγδαληνὴ ἡμάρτησε· τόσο τὸ καλλίτερον.*

«Ἡ Μαγδαληνὴ μετενόησε· τόσο τὸ χειρότερον.

Ὁ δυστυχὴς ἱεροκῆρυξ εἶχε νομίσει πῶς θὰ εὐχαριστοῦσε τὸν ἀρχιεπίσκοπον ἀλλάζοντας τὸ νόημα τοῦ κηρύγματός του...

***

Ὁ ἀββᾶς Κορδελίν ἀναφέρει ἐξ ἄλλου τὸ ἑξῆς ἀνέκδοτο στὸ βιβλίο του «Ἐκκλησιαστικὰ περίεργα» σχετικῶς μὲ τοὺς ἀνοήτους ἱεροκήρυκας :

«Ἕνας νεαρὸς ἀββᾶς, κηρύσσων γιὰ πρώτη φορὰ στὴ ζωή τοῦ τὸ ἱερὸ εὐαγγέλιο εἶπε μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς παράδοξα :

— Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἐτέθη γυμνὸς ἐπὶ τοῦ σταυροῦ γιατὶ εἶχε πέσει προηγουμένως εἰς χεῖρας ληστῶν, οἱ ὁποῖοι τὸν ἀπογύμνωσαν !... Ἐπίσης ὁ Ἰησοῦς δὲν θέλησε νὰ τοῦ γίνῃ... ἐπίσημη κηδεία, λόγῳ.. μετριοφροσύνης, καὶ τέλος ἐζήτησε νὰ ταφῇ μέσα σὲ πέτρινο τάφο γιὰ νὰ δείξῃ ὅτι, ἂν καὶ νεκρὸς, δὲν μποροῦσε νὰ ὑποφέρῃ τὴν τρυφὴ καὶ τὴν μαλθακότητα...

= ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ =

Ὁ Χριστὸς ἐπὶ τοῦ σταυροῦ
(Πίνακ τοῦ Φρ. Μποτιτσίνι. Αὐτοκρ. Μουσεῖον Βερολίνου)

ΑΝΕΚΔΟΤΑΚΙΑ

ΠΡΙΓΚΗΠΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Στὴν Κίνα ζοῦσε πρόπολλῶν ἐτῶν ἕνας πολὺ μορφωμένος καὶ συνετὸς μανδαρῖνος ὁ ὁποῖος λεγόταν Πόγκ καὶ εἶχε ἀναλάβει τὴν ἐκπαίδευσι τοῦ Κινέζου διαδόχου ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως νὰ τὸν διδάσκῃ μὲ ὅλο τὸν ἀπαιτούμενο σεβασμὸ καὶ τὴν εὐγένεια, νὰ ἀποφεύγῃ νὰ τοῦ κάνῃ παρατηρήσεις καὶ νὰ μὴ διαψεύδῃ ἐκεῖνα ποὺ θὰ ἔλεγε ὁ πρίγκηψ. Μιὰ μέρα ποὺ ὁ μανδαρῖνος εἶχε βγεῖ σὲ περίπατο μαζὶ μὲ τὸν ὑψηλόν του μαθητὴν, συνάντησαν ἕνα κοπάδι πρόβατα. Ὁ μανδαρῖνος ρώτησε τότε τὸν διάδοχο μήπως ἐγνώριζε τὶ ἦταν αὐτὰ τὰ ζῶα.

— Γουρούνια ! ἀπάντησε ὁ μικρὸς πρίγκηψ.

— Πολὺ ὡραῖα, θαυμάσια ! εἶπε ὁ μανδαρῖνος ποὺ δὲν τολμοῦσε νὰ διαψεύσῃ τὸν πρίγκηπα. Ἡ Ὑψηλότης σας ἔχει ἀπολύτως δίκηο μέχρι ἑνὸς σημείου ὅμως:.. Τὰ ζῶα αὐτὰ ἔχουν βέβαια τέσσερα πόδια ὅπως τὰ γουρούνια. Ἂν δὲν ἦσαν πραγματικῶς γουρούνια! Μολαταῦτα πρέπει νὰ ξέρετε πῶς τὰ γουρούνια αὐτὰ ποὺ εἶνε σκεπασμένα μὲ μαλλὶ τὰ ὀνομάζουμε πρόβατα !...

Κ' ἔτσι ἐσώθη ἡ ἀξιοπρέπεια τοῦ πρίγκηπος...

ΣΟΦΑΛΟΓΙΑ

— Ὅσο εἴμαστε εὐτυχεῖς, δὲν ἀποδίδομε στὴν εὔνοια τῆς τύχης τὴν εὐτυχία μας. Μόλις ὅμως δυστυχήσωμε, σ' αὐτὴν φορτώνομε ὅλη μας τὴν κακοτυχία.

Μένανδρος

— Ὅλος ὁ κόσμος παραπονεῖται ὅτι δὲν ἔχει μνήμη, κανεὶς ὅμως δὲν παραπονεῖται ποτὲ ὅτι ἔχει ἔλλειψιν κρίσεως.